

lleries. El curs d'aquest riu per aquesta comarca és d'una bellesa incomparable; és un paisatge fluvial, esquerp i plàcid alhora. Les vessants de les muntanyes, d'una pendent pròxima a la vertical, obliguen a un curs sinuós del Ter que recorrent un llit cobert de roques i blocs escampats, topa entre les pedres i fa que l'aigua aixequi flocs d'escuma. Fins a la presa de la Central hidro-elèctrica d'El Pasteral en sortir de Les Guilleries, el Ter no canvia d'aspecte. D'allà en avall ja torna a tenir l'aire bon minyó, tan apte al seu treball de moure les turbines de les innumbrables fàbriques que troba al seu pas.

Cursets i Conferències

Tal com estava anunciat, el dia 30 de juliol donà la primera lliçó del curset d'Iniciació Arqueològica el senyor Marian Lassús, en l'estatge de l'Agrupació.

El senyor Lassús començà dient que hauria de limitar-se a esboçar els principals moviments artístics, car la importància i extensió dels temes necessitaria un temps del qual no pot disposar. Parlà el senyor Lassús de la importància que en tot temps ha tingut la bellesa, com ho proven els primers objectes amb pretensions artístiques trobats dels homes prehistòrics. S'esten en consideracions sobre aquest punt i demostra els progressos successius de l'estètica primitiva fins arribar a les manifestacions de pintura rupestre, de la qual en tenim exemplars esplèndits. Prossegueix explicant les diverses influències de diferents països en l'evolució artística i remarca el valor de la influència egípcia amb el seu art complex, però valuós. Esmenta les principals línies d'aquell art oriental. Per contraposició, demostra l'art ibèric, ben retrassat i el seu barbarisme primitiu. Parla de les restes ibèriques trobades i de les branques més importants de la seva producció artística. Passa a parlar de l'art grec en les diverses transicions fins arribar a la seva maduresa, i demostra la bellesa de les diferents activitats artístiques de la Grècia.

En la segona lliçó, el senyor Lassús explica la força que l'art etrusc tingué damunt dels romans. Diu que els romans eren homes pràctics i l'arquitectura fou l'art on més excel·liren. Passa a demostrar les diferències constructives que amb la volta, principalment, introduïren els romans i analitza les seves qualitats.

Explica les formes de construcció dels aqüeductes i el sistema constructiu emprat en els teatres i temples de Roma. Parla de l'escultura romana i diu que no té tanta importància com la grega. Amb tot i la gran influència hel-